

[Socialministeren.]

den nugældende Lov lige saa vel som efter tidligere Love.

Den næste Bemærkning var ikke almindelig, den var urigtig. Den gik ud paa, at Socialministeriet selv var udvidet med 50 Personer. Saa maa de 24 have sneget sig ind, for jeg har kun ansat 26, og det er en meget naturlig Udvidelse, naar Socialreformen med Rigsdagens Billigelse — ogsaa med Det konservative Folkepartis Billigelse, thi dette stillede det samme Forslag som et særskilt Forslag — lægger over paa Staten Administrationen af en hel Række Udgifter, der hidtil har paa- hvilet Kommunerne, nemlig hele den saakaldte Abnormforsorg, Sindssygeudgifter o. s. v. Saa skal der selvfølgelig et stort nyt Kontor til at administrere dette for det samlede Land, foruden at der altsaa blev oprettet et særligt Revisionskontor i Anledning af den nye Refusionsordning. Jeg maa sige til den ærede Ordfører, som han vist sagde om Odense, at i Virkeligheden er det mig, der har holdt stærkt igen, og jeg er formentlig i den Henseende lige saa upopulær i Socialministeriet, som jeg haaber den ærede Ordfører er upopulær i Odense, fordi jeg ikke har udvidet med mere end 26 Personer, for de har virkelig et meget haardt Job og har haft det hele Tiden.

Dernæst kom som et Bevis for Socialreformens Umoralitet de mange Bedragerisigtelser. Tænk, jeg troede, jeg var færdig med det! Det begyndte med, at „Dagens Nyheder“ en Dag bragte en Artikel, der lod formode, at Socialreformen havde fremkaldt en Masse Forbrydelser. Jeg tænkte: Naa, skal jeg nu ogsaa have Skylden for, at Forbrydelserne stiger her i Landet, og det viste sig, at det skulde jeg. Det blev gentaget i forskellige Blade. Jeg gav mig saa til at undersøge Kriminaliteten, og det viste sig, at Kriminaliteten var ret stærkt nedadgaaende det sidste Aar eller to. Det maa altsaa ogsaa skyldes Socialreformen, det er jo klart. Altsaa, den almindelige Kriminalitet er nedadgaaende, det skyldes Socialreformen, men Stigningen i den særlige Form for Bedragerier over for Socialkontorerne skyldes ogsaa Socialreformen. Ja, det er rigtigt; nu kan vi faa fat paa de Plattenslagere, det kunde vi ikke før. Før spadserede de fra Hjælpekasser til Kommunalbestyrelser, til velgørende Foreninger og tilbage igen; jeg har haft mit Hus med dem; der er nemlig nogen, der misbruger offentlig Understøttelse, ligesom der er nogle, der misbruger Penge i de

andre Klasser af Befolkningen. Disse Plattenslagere faar vi lettere fat paa nu, nu er Ordningen centraliseret under Kommunerne. Naturligvis, de paagældendes Tilbøjelighed til at slaa Plat tager ikke af, men nu bliver de hugget og derefter straffet, og efterhaanden kommer det til at virke. Det er altsaa Socialreformens Umoralitet, der er Skyld i, at man faar fat paa de Forbrydere, der før løb deres Vej! Det er Karakteren af det ærede Medlems almindelige Bemærkninger i saa Henseende.

Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører ikke har lagt Mærke til den nye Lov om mellemkommunal Refusion af Arbejdsløshedsudgifterne. Det lod ikke til det, siden han sagde, at det gik ud over de Kommuner, der satte Arbejder i Gang i Stedet for at give Understøttelse. Det skulde formentlig denne Lov modvirke.

Jeg stillede i Folketinget ligesom her en hel Række Spørgsmaal til Det konservative Folkeparti: Hvad er det, man vil have ændret? Er det de og de forskellige Ting? Og jeg fik ikke andet Svar, end at det er Befolkningens Mentalitet, man vil have ændret. Som Følge deraf skal der nedsættes et Rigsdagsudvalg paa 20 Mand til at se paa de mange Hundrede Paragraffer i Socialreformen. Nej, Mentaliteten skulde de hellere søge at ændre gennem Pressen og de Herrers egen Optræden. Jeg er fuldkommen enig med dem i, at der er Mangler inden for Befolkningen. Man har gennem den vilde Agitation, man har drevet, bildt en Masse Menesker ind: I kan faa hvad som helst, naar I blot gaar til Socialkontorerne. Tilflytning til Byerne sker i lange Baner, for der faar man forhøjet Hjælp. Det meste af det var usandt. De Herrer, som har været forarget over Socialreformens og min Mangel paa Moral, har gjort alt, hvad de kunde for at forværre Moralen her i Landet. De ved meget godt, at er der nogen Beskyldning, de ikke kan rette mod mig, er det den. Socialreformen — og hele min Virksomhed og mit Forfatterskab paa dette Omraade — er vendt mod den Umoralitet, der opstod som Følge af Hjælpekasserne, og den har haft til Formaal at centralisere Hjælpen under Kommunalbestyrelserne for at faa Orden og System i Tingene. Hvis det ikke er lykkedes, er det ikke min Skyld, saa skyldes det den Agitation, der drives rundt omkring.

Dog paa eet Punkt kan jeg forstaa de Konservative, og der vil jeg bede dem om at bekende Kulør. Ligger der ikke bag ved det hele den Opfattelse, at Socialreformen koster for meget i Forhold